

अक्रा

दम्भः २। इति हेमचन्द्रः ॥ (शाब्दरहितः। सरलः।) अक्रकल इत्यपि पाठः।

अक्रकला, स्त्री, (नास्ति कल्कः अन्वकारमालिन्यं यस्याम् इति।) व्योत्खा। इति शब्दचन्द्रिका ॥ वाचलिङ्गन्तु कल्करहिते ॥ (शाब्दशून्यः। दम्भ-शून्यः। सरलः। निर्मलः।)

अकल्पितः, त्रि, (न कल्पित इति। नञ्समासः।) कल्पनारहितः। अकल्पनिकः। अकल्पिमः। अरचितः। (सत्यः। प्रकृतः। अवितथः।)

अकल्प्यः, त्रि, (न कल्प्यः सत्यः। नञ्समासः।) रोगी ॥ यथा,—

“अकल्प्यबालस्यविरविषमस्यक्रियाकुलान्।
... .. नाङ्गाययेन्नुपः” ॥

इति मिताक्षराधृतवचनम् ॥ असमर्थः। यथा,—

“अकल्प्यः स्वाङ्गचेष्टायां शकुन्त इव पञ्जरे”।
इति भागवते।) कल्प्यो निरामयः तत्र नञ्समासः ॥

अकल्याणं, स्त्री, (न कल्याणं। नञ्समासः।) अमङ्गलं। अशुभं। (त्रि। कल्याणरहितः।)

अकस्मात्, व्य, अतर्कितं। हठात् १। तत्पर्यायः। सहसा २ सद्यः ३ सपदि ४ तत्क्षणे ५ एकपदे ६। इति हेमचन्द्रः ॥ नञ्समस्तकिमशब्दस्य प्रथम्यन्तप्रयोगोऽयं। इति केचित् ॥

अकारणं, त्रि, (नास्ति कारणं यस्य सः। न + कार-णं।) कारणशून्यः। निर्हेतुः। अनिर्मितः। यथा,—

“कुतः पुनः शब्दभद्रमौच्यदे,
न चार्पितं कम्म यदप्यकारणम्”।

इति श्रीभागवतं। (कारणं विना। कारण-भावः। यथा,—“कारणसामान्ये इत्यकर्मणां कर्माकारणमुक्तम्”। इति वैशेषिकसूत्रम्।)

अकारणगुणोत्पन्नगुणः, पुं, (विना कारणगुणं उत्पन्ना जाताः ये गुणाः। अकारणगुण + उत्पन्न + गुण।) स्वाभाविकगुणः। न्यायमते वि-भुनिष्ठविशेषगुणाः यथा,—बुद्धिः १ सुखं २ दुःखं ३ इच्छा ४ द्वेषः ५ यत्नः ६ धर्मः ७ अधर्मः ८ भावना ९ शब्दः १०।

(“अतीन्द्रिया विभूनान्तु ये स्युर्वैशेषिका गुणाः।
अकारणगुणोत्पन्ना एते तु परिकीर्त्तताः” ॥

इति भाषापरिच्छेदे। अकारणेति कारणगुण-पूर्वका रूपादयो वक्ष्यन्ते। बुद्ध्यादयस्तु न तादृशाः। आत्मादेः कारणाभावात्।) इति सिद्धान्तमुक्त्वावली ॥

अकार्पण्यं, स्त्री, (न कार्पण्यम्। नञ्समासः।) ह्यप्यताराहित्यं। यथा,—

“स्तोकादपि च दातव्यमदनेनैव चात्मना।
अहृन्महनि यत्किञ्चिदकार्पण्यं हि तत् स्मृतम्” ॥
इत्येकादशोत्तरम् ॥

अकार्यं, स्त्री, (न कार्यम्। नञ्समासः।) कार्य-भावः। अहृत्यं। अकर्म। (दुष्कर्म। कुकार्यम्।) यथा,—

किमकार्यं कदर्थ्याणां दुस्वयं किं हृतात्मनां”।
इति श्रीभागवतं ॥

अक्रि

अकालः, पुं, (न कालः, अप्रशस्तः कालो वा। नञ्समासः।) असमयः। अप्रशस्तकालः। यथायोग्यकालातिरिक्तसमयः। अशुद्धकालः। यथा,—गुरोरस्तात् प्राक् ब्रह्मले पञ्चदशाहः। तस्यास्ते द्वात्रिंशद्दिनं। तस्योदयात् परं बाल-ले पञ्चदशाहः। गुर्व्यादिद्ययोगे स्थितिकालः दशत्रिंशद्दिनादिः।

सिंहे गुरोः स्थितिकालः सम्बत्सरस्थूलः। अस्य विशेषः यदि माघपौर्णमास्यां मघानक्षत्रं प्राप्यते तदैवं भावं। वक्रिगुरौ अष्टाविंशति-दिनं। पूर्वराशावनागतातिचारिगुरौ एकवर्षः। अयमेव लुप्तसम्बत्सरः। पूर्वराशिगन्ततिचा-रिगुरौ पञ्चचत्वारिंशत् दिनं। नीचस्थगुरोः स्थितिकालः संवत्सरस्थूलः। राजयुक्तगुरोः स्थितिसमयः एकाब्दः स्थूलः। भृगोर्महास्तात् प्राक् ब्रह्मले पञ्चदशाहः। तस्य महास्ते द्विसप्ततिदिनं। तस्योदयात् परं बालले दशाहः। एतत्त्रयं शीघ्रस्तमुच्यते। भृगोः पादास्तात् प्राक् ब्रह्मले दशाहः। तस्य पादास्ते द्वादशाहः। तस्योदयात् परं बालले दिनत्रयं। एतत्त्रयं वक्रास्तमुदितं। मलमासे मासमेकं ॥ भानु-लङ्घितमासे क्षयमासे च तदेव ॥ भूकम्पाद्य-दूते सप्ताहः ॥ पौषादिचतुर्मासे एकदिन-चरणाङ्कितवर्षयो तद्दिनं। दिनद्वयचरणाङ्कित-वर्षयो दिनत्रयं। दिनत्रयचरणाङ्कितवर्षयो सप्ताहः ॥ दक्षिणायने षणमासाः ॥ श्रीहरि-श्रयणे चतुर्मासः ॥ चन्द्रसूर्ययद्युह्ये कर्मविशेषे एकत्रिसप्तदिनानि ॥ इति ज्योतिषतत्त्वं ॥

अकालजः, त्रि, (अकाले जायते इति। अकाल + जन + ड।) अकालजातः। असमयोत्पन्नः। अपूर्णकालोद्भवः। यथा,—

“अकालजन्तु विरसं न धान्यं गुणवत् स्मृतं” ॥
इति राजवल्लभः ॥

अकालजलदोदयः, पुं, कुञ्जटी। इति शब्दमाला ॥ अकाले मेघानामुदयः। यथा रघुवंशे—
“यवनीमुखपद्मानां सेहे मधमदं मे सः।
बालातपमिवाज्जानामकालजलदोदयः” ॥

अकालमेघोदयः, पुं, (अकाले यः मेघानाम् उदयः।) कुञ्जटी। इति शब्दमाला ॥ अकाले मेघानामुदयः ॥

अकिञ्चनः, त्रि, (नास्ति किञ्चन यस्य। मयु-रथंसकादित्वात् बड्ब्रीहिसमासः।) दरिद्रः। नास्ति किञ्चिदपि यस्य। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,—“अकिञ्चनः सन् प्रभक् स सम्यग्दानम्” इति कुमारसम्भवे।)

अकिञ्चनता, स्त्री, (अकिञ्चनस्य भावः। अकि-ञ्चन + तल्।) अकिञ्चनस्य भावः। सा तु परि-ग्रहत्यागरूपथमविशेषः। इति हेमचन्द्रः ॥

अकिल्बिषः, त्रि, (नास्ति किल्बिषं यस्य। बड्-ब्रीहिः।) किल्बिषशून्यः पापरहितः। यथा,—
“न मां दोषेण सृयीव गन्तुमर्हस्यकिल्बिषं” ॥
इति रामायणं ॥

अक्ल

अकीर्त्तिः, स्त्री, (न कीर्त्तिः। नञ्समासः।) अयशः। यथा,—

“अकीर्त्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽप्यथां।
सम्भावितस्य चाकीर्त्तिर्मरणादतिरिच्यते” ॥

इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्याये ३४ श्लोकः ॥ अकीर्त्तिकरं, त्रि, (अकीर्त्तिं करोति जनयति इति। यदा कीर्त्तिकरं न भवतीति नञ्समासः।) अयशस्करं। यथा,—

“कुतस्त्वा कश्चनमिदं विषमे समुपस्थितं।
अनार्थञ्जुष्टमसर्ग्यमकीर्त्तिकरमर्जुन” ॥

इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्याये २ श्लोकः ॥ अकुतोभयः, त्रि, (नास्ति कुतोऽपि भयं यस्य सः। मयूरथंसकादिगणान्तर्गतः। न + कुतः + भयं।) नास्ति कस्माद्भयं यस्य। निर्भयः। यथा। इच्छतामकुतोभयमिति भक्तिरसाम्बत-सिन्धुः ॥

अकुप्यं, स्त्री, (न कुप्यं, कुप्यादन्यदित्यर्थः। नञ्समासः।) स्वयं। रूप्यं इति ह्लावाधः ॥ यथा—
“कुर्वन्कुप्यं वसु वासवोपमः” ॥ इति भारविः ॥

अकूपारः, पुं, (न कूपारः। नञ्समासः।) कुं एधिर्वीं पिपर्त्ति इति कूपारः। पृ पाषण-पूरणयोः। कर्मणि अण्। अन्येषामपीनि दोषः।) समुद्रः। इत्यमरः ॥ कूर्मराजः। पाषाणादिः। इति मेदिनी ॥ कमठः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अकूर्चं, पुं, (नास्ति कूर्चः कैतवं यस्य। बड्-ब्रीहिः।) बुद्धः। इति त्रिकाण्डशेषः। कैत-वशून्ये त्रि। (दम्भशून्ये)।

अकृतं, त्रि, (न + कृत + क्त।) न कृतं। अनिष्पा-दितं। यथा—

“कालोततोन्तु यत् कुर्यादकृतान्तदिनिर्दिशेत्”
इति स्मृतिः ॥ (निष्पत्तः। प्रमाणाविषयः। (स्त्री) मोक्षः। कारणं। (स्त्री) प्रकृतिविशेषः।

यथा—“अप्रां निम्नदेशगमनादिलक्षणा प्रकृ-तिः सा न केनचिन्कृता”।)

अकृतश्च, त्रि, (न + कृत + च् + क।) न कृतश्चः इति नञ्समासः।) कृतज्ञः। हितासक्तः। उपकारामानी। उपकारहन्ता। यथा,—

“भजतोऽपि न वै केचिद्भजन्यभजतः कुतः।
आत्मारामाः पूर्णकामा अकृतज्ञा गुणदुष्टः” ॥

इति श्रीभागवतं ॥

अकृतिलं, स्त्री, (अ + कृतिन् + ल।) अकृतमवा। अपदृता। कर्मोक्तुशूलं। अयोग्यत्वं ॥

अकृती, [न्] त्रि, (न + कृती। नञ्समासः।) कर्मो-क्षमः। कार्योक्तुशूलः। क्रियातुपुङ्गवः।

अकृत्रिमः, त्रि, (करणात् जातः कृत्रिमः। स न भवतीति नञ्समासः।) अकरणजं। अजन्यं। सिद्धं। अकरणजातं। यथा दक्षः।

“चतुर्थं च तथा भागे खानार्थं भद्रमाहरेत्।
तिलपुष्पकुशदीनि खानाङ्गानिमे जले” ॥
इत्याङ्गिकाचारतत्त्वं ॥ ० ॥ किञ्च। कात्यायनः।
“पूर्वपक्षं स्वभावोक्तं प्राङ्मुखाकोऽप्य लेखयेत्।